

- 2) Klauzulę 4 wspomnianego porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony powinno się interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by okresy służby pełnionej przez członka personelu tymczasowego organu administracji publicznej nie były zaliczane do celów dopuszczenia takiej osoby, która w międzyczasie została urzędnikiem, do awansu wewnętrznego, o który mogą ubiegać się wyłącznie urzędnicy, chyba że takie wyłączenie jest uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1. Sam fakt, że członek personelu tymczasowego pełnił w tych okresach służbę na podstawie umowy lub stosunku pracy na czas określony nie stanowi takiego powodu o charakterze obiektywnym.
- 3) Prawo pierwotne Unii, dyrektywa 1999/70 i wspomniane porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one zasadniczo na przeszkodzie krajowym przepisom stanowiącym, że skarga urzędnika na decyzję w sprawie odrzucenia jego kandydatury w konkursie, której to skargi podstawą jest to, że rzeczone postępowanie było niezgodne z klauzulą 4 porozumienia ramowego, powinna zostać wniesiona w terminie zawitym dwóch miesięcy od chwili opublikowania ogłoszenia o konkursie. Jednak tego rodzaju termin nie może zostać podniesiony przeciwko urzędnikowi, który był kandydatem w omawianym konkursie, został dopuszczony do egzaminów, a jego nazwisko znajdowało się na ostatecznej liście laureatów tego konkursu, jeżeli termin ten może uniemożliwić lub nadmiernie utrudnić wykonanie praw przyznanych przez porozumienie ramowe. W takich okolicznościach dwumiesięczny termin może rozpocząć bieg dopiero z chwilą doręczenia decyzji w sprawie uchylecia dopuszczenia wspomnianego urzędnika do omawianego konkursu oraz mianowania go na urzędnika wyższej grupy.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-220/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Zanieczyszczenie i zakłócenia — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuły 3, 5 i 6 — Brak wyznaczenia obszarów wrażliwych — Brak poddania bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu ścieków w obszarach wrażliwych)

(2011/C 311/16)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i M.J. Lois, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy Rady 91/217/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40)

Sentencja

1) Republika Portugalska

- poprzez zaklasyfikowanie jako obszarów mniej wrażliwych wszystkich wód przybrzeżnych wyspy Madery i wyspy Porto Santo;
- poprzez poddanie mniej rygorystycznemu oczyszczaniu, niż przewidzianemu w art. 4 dyrektywy Rady 91/217/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji, których liczba mieszkańców jest wyższa od 10 000, takich jak Funchal i Câmara de Lobos, odprowadzanych do wód przybrzeżnych wyspy Madery;
- poprzez brak zagwarantowania w odniesieniu do aglomeracji położonej w estuarium rzeki Tag, to znaczy Quanta do Conde, istnienia systemów zbierania ścieków komunalnych zgodnie z postanowieniami art. 3 tej dyrektywy;
- poprzez brak zagwarantowania, w odniesieniu do aglomeracji Albufeira/Armação de Pêra, Beja, Chaves i Viseu, oraz w odniesieniu do czterech aglomeracji, które odprowadzają ścieki na lewym brzegu estuarium rzeki Tag, to znaczy Barreiro/Moita, Corroios/Quanta da Bomba, Quanta do Conde i Seixal, bardziej rygorystycznego oczyszczania niż przewidziane w art. 4 rzeczonej dyrektywy,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3, 5 i 6 dyrektywy 91/271.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 września 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Sabine Hennigs (C-297/10) przeciwko Eisenbahn-Bundesamt, Land Berlin (C-298/10) przeciwko Alexandrowi Maiemu

(Sprawy połączone C-297/10 i C-298/10) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 21 i 28 — Układ zbiorowy pracy dotyczący wynagrodzeń pracowników kontraktowych w sektorze publicznym jednego z państw członkowskich — Wynagrodzenie uzależnione od wieku — Układ zbiorowy pracy znoszący uzależnienie wynagrodzenia od wieku — Zachowanie praw nabytych)

(2011/C 311/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sabine Hennigs (C-297/10), Land Berlin (C-298/10)

Strona pozwana: Eisenbahn-Bundesamt (C-297/10), Alexander Mai (C-298/10)